

DIZBI

Preuzimanjem digitalne kopije pristali ste na uvjete korištenja

[./?ct&key=download-terms](https://dizbi.hazu.hr/?pr=i&id=175631)

Zapis je preuzet s web adrese

<https://dizbi.hazu.hr/?pr=i&id=175631>

Nikola Benčić : [biografije novih članova Akademije]

Dopisni članovi – uzorak dopisivanja

NIKOLA BENČIĆ

Nikola Benčić (Kraljevo Brdovčani) rođen je 1914. godine u Kraljevici, u tadašnjoj Austro-Ugarskoj, a danas u Hrvatskoj. Završio je gimnazij u Zagrebu i Sveučilište u Zagrebu. Bio je profesor i direktor škole u Kraljevici, a zatim u Zagrebu. Učestvovao je u Narodnooslobodilačkoj borbi. Nakon rata bio je profesor u Zagrebu i u Beogradu. Bio je član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti od 1963. godine. Umro je 1988. godine u Zagrebu.

17

Bibliografska razina	a – analitička jedinica (sastavnica)
Stranice	452 – 453
Osobna predmetnica	Benčić, Nikola
Tematska predmetnica	Akademije: dopisni članovi
Jezik teksta	hrv – hrvatski
Licencije	InC
Vrsta građe	članak
urn:NBN	NBN: urn:nbn:hr:275:427035
Dio od	Ljetopis Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti za godinu ...
Svezak	1988. Knj. 92 / urednik Hrvoje Požar

NIKOLA BENČIĆ

Nikola Benčić (Nikolaus Bencsics), istaknuti gradišćanskohrvatski filolog slavist te književni i društveni pregalac (Velika Narda — Nagy-narda, Mađarska, 1938), studirao je slavistiku i povijest na Sveučilištu u Beču (1957—1962), gdje je i doktorirao (1963) raspravom o Mati Meršiću Miloradiću, gradišćanskohrvatskom književnom prvaku.

Benčićeva je zauzetost znatna i raznolika. Od 1964. profesor je na Muzičko-pedagoškoj realnoj gimnaziji i Pedagoškoj akademiji u Zeljeznu (Eisenstadt). Djelovao je kao glumac amater u Kazališnoj sekciji Hrvatskoga akademskoga kluba (1958), a od 1959. do 1962. referent je za kulturu u Beču. Bio je predsjednik Hrvatskoga tiskarskog društva (1972—1976). Od god. 1983. na Sveučilištu je u Beču lektor za literaturu i kulturnu povijest gradišćanskih Hrvata. Taj lektorat (prvi put u povijesti) i započinje radom upravo s Benčićem.

N. Benčić je neprekidno u središtu kulturnih i društvenih zbivanja među gradišćanskim Hrvatima. Njegovi se prinosi o hrvatskom jeziku i književnosti i o kulturnoj povijesti tih naših sunarodnjaka odlikuju i znanstvenom utemeljenošću i prvorazrednim značenjem za održavanje svijesti kako o njihovoj hrvatskoj nacionalnosti u Austriji i susjednim zemljama (Mađarskoj i Čehoslovačkoj) tako i o njihovoj povijesnoj pripadnosti istoj hrvatskoj matici kojoj pripada i hrvatski narod u Hrvatskoj i drugdje u Jugoslaviji i izvan nje.

Svoje je poglede i rezultate Benčić formulirao i objavio u nizu publikacija u Gradišću i drugdje. Pjesme u prozi, crtice, rasprave o književnoj i kulturnoj povijesti gradišćanskih Hrvata te jezikoslovne studije i prijevode sa slovenskoga objavio je u »Glasu« (Beč 1957—1962), »Crikvenom glasniku Gradišća« (Željezno 1959), »Hrvatskim novinama« (Željezno 1961, 1962), u listu »Egyetemi ifjúság« (Beč 1962), »Dometima« (Rijeka 1971), u časopisu »Wiener Slavistisches Jahrbuch« (1972), u knjizi M. Meršića ml. »Znameniti i zaslužni Gradišćanski Hrvati« (1972), u zbornicima »Gradišćanski Hrvati« (Zagreb 1973), »Symposion Croaticon« (Beč 1974) te u »Kalendaru Gradišće« (1971, 1974, 1977, 1981) i dr. Više od četvrt stoljeća prikuplja tako N. Benčić dokumentaciju za mozaik o povijesti svoga naroda, stvarajući impresivnu sliku pod naslovom »Povijest Gradišćanskih Hrvatov«.

N. Benčić je napisao i niz priloga o gradišćanskohrvatskih istaknutim javnim i kulturnim radnicima za hrvatske radio-emisije u Gradišću; autor je i radio-serije o povijesti gradišćanskih Hrvata pod naslovom »Kipići iz naše prošlosti« (ako je prevagnula povijesna komponenta) odnosno »Kitice iz naše pismenosti«.

Benčić je stručnjak s najviše znanja iz kulturne povijesti gradišćanskih Hrvata, pa je i njegovo znanstveno djelovanje na tom području od neprocjenjive vrijednosti za tu našu malu narodnu grupu, ali i za hrvatski narod u cjelini.

Kao vrstan filolog i revnitelj za prava i izgrađivanje gradišćanskohrvatskoga književnog jezičnog izraza, ne samo kao jezične nego i kao kulturne i nacionalne legitimacije gradišćanskih Hrvata, Benčić je i u krugu autora i urednika »Gradišćanskohrvatskog rječnika« (objavljen je prvi dio: »Nimško-gradišćanskohrvatsko-hrvatski rječnik«, Eisenstadt — Zagreb 1982; u fazi redakcije drugi dio: »Gradišćanskohrvatsko-hrvatsko-nimški rječnik«). Time su gradišćanski Hrvati napokon (prvi put u svojoj povijesti) dobili toliko potreban pravi, suvremeni rječnik svoga književnojezičnog idioma, s utvrđenom semantikom, s osnovnim inventarom terminologije i frazeologije i s osnovnom pravopisnom, pa i gramatičkom kodifikacijom. Nenadoknativ je doprinos Benčića i u tom poslu, pa i njemu (uz ostale suautore i suurednike) pripada neprolazna zasluga i priznanje za ostvaraj toga kapitalnoga gradišćanskohrvatskoga djela, značajnoga ne samo za gradišćanske Hrvate nego i za hrvatsku, južnoslavensku i svjetsku slavistiku.